

minna-bladet

Nummer 1/10, mars 2010

Gott nytt minna-år!

Ännu en gång kan vi blicka tillbaka på ett intensivt och framgångsrikt minna-år - 2009. Som ett koncentrat av vad som hände vill vi nämna:

Vänta-barn-grupper: 8 vänta-barn-grupper träffades vid 8 tillfällen = 64 träffar. 58 blivande mammor gjorde sammanlagt 296 besök

Mamma-barn-grupper: 7 mamma-barn-grupper träffades vid 7 tillfällen = 49 träffar.
53 mammor + barn gjorde 296 besök

Öppet hus: Öppet hus hade vi vid 32 tillfällen.
83 olika mammor gjorde sammanlagt 540 besök (snitt 17 mammor/tillfälle)

Tidsbeställda enskilda samtal: 503 tidsbokade samtal, varav
81 samtal var nybesöks-samtal
422 samtal var återbesök
Vid 10 tillfällen var samtalet med en man

Hembesök: 19 hembesök/besök hos myndighet tills med mamman

Sommarläger "Mors dagar" på Enandergården: Där deltog 20 mammor och 22 barn

Allt detta visar att våra tjänster är efterfrågade och fyller ett stort behov hos våra mammor. Men minna finns därför att *du* behöver minna. Kanske inte varje dag. Men när du minst anar det så möter du en arbetskamrat, en församlingsmedlem, egna eller andras barn, en god vän, som plötsligt väntar det oväntade. Tillsammans kan vi bearbeta våndan, lösa praktiska problem, dela med oss av erfarenheter och vända oro till förväntan.

minna behöver dig.

Du behöver minna.

Tillsammans kan vi vänta det oväntade med förväntan.

Anders Henoch

Årsmöte! *måndagen den 22 mars 2010 klockan 19.00*
OBSERVERA Platsen: Överås, Danska vägen 20, Spårvagn 5 hpl "Bäckeliden"

Vi bjuder på fika, berättar om minnas verksamhet, samt har sedvanliga årsmötesförhandlingar.

Varmt välkommen att höra om, och påverka vår verksamhet!

Styrelsen

En titt i minna-almanackan våren 2010

20/1	Öppet hus startar för terminen
4/2	Mamma-barn-grupp börjar Ulrika K
5/2	Riksföreningens styrelse sammanträder i Göteborg Besök av nybildade minna, Skåne
8/2	Styrelsen i minna, Göteborg sammanträder
23/3	Vänta-barn-grupp startar med Agneta Lindholm/Maria Olsson
11/2 - 30/4	minna-mottagningen flyttar till Överås under den tid stamledningarna byts i fastigheten på Västergatan
17/2	Vänta-barn-grupp startar med Katarina Heed och Ulrika K
22/3	Årsmöteskväll i minna, Göteborg OBS Platsen: Överås, Danska vägen 20, spår 5 "Bäckeliden"
9/4	Mamma-barn-grupp startar. Maria O

Vår ekonomi har små marginaler - men har tagit ett glädjeskutt!! Tack alla som svarade på vår önskan om "en rejäl julklapp" i julas - men fortsatt gärna att stödja oss genom att fortsätta vara medlem, värva nya medlemmar, ge oss gåvor samt genom att berätta för andra om vår verksamhet.

"Nu är Stella ingen hemlighet längre"

Jessica Brant Johansson är en av många minna-mammor. I detta förkortade reportage från "Föräldrar och barn" September 2009 delar hon med sig av sina upplevelser.

Jessica Johansson anmälde sig till docusåpan "Frusna män söker kärlek". Inte för att finna en man, men för att få ett äventyr.

Gissa om hon fick! Äventyret heter Stella och har hunnit bli fyra månader. Fast pappan är inte alls killen som tv-kanalen tänkt sig ...

Vi träffas i Rosenträdgården i Trädgårdsföreningen i Göteborg. Jessica manövrerar barnvagnen vant, som vore det den mest självklara sak i hela världen.

Men det kunde inte vara mer fel. Jessica hade absolut inga tankar på barn när hon för drygt ett år sedan fick ett ryck och skickade in en ansökan till tv:s "Frusna män söker kärlek". Inte ens en man ...

- Jag var inte ute efter att träffa någon, jag ville ha ett äventyr, skrattar Jessica. Nu sitter äventyret i knät och tittar upp på sin mamma. Helt ovetandes om vilken resa hon varit med om.

Kort efter att Jessica blev antagen till docusåpan ångrade hon sig, men blev övertalad av producenten att hänga med i alla fall. Efter försäkran om att killen Anders fick veta att hon inte var där för kärleks skull rullade programmet vidare med inspelning i Gällivare. Till slut var de bara fyra tjejer kvar och då skulle alla på en resa till London. Allt var toppen och Anders och tjejerna var ute och festade. Då dök kärleken upp: Scott. Inte från Gällivare utan från andra sidan jordklotet, Nya Zeeland.

- Produktionsledningen hade sagt "vi struntar i vad ni gör, men ni sover hemma på hotellet", så jag tänkte att då får jag väl ta med honom dit, fnissar Jessica.

Sedan gick det som det brukar. Dan därpå åkte Jessica hem och trots att de hade lite kontakt efter resan trodde hon inte att hon någonsin skulle träffa Scott igen.

Åkte till London

Men det dröjde inte så länge innan hon förstod att hon var gravid. I vecka sju tog hon med sig en kompis och åkte till London, för att berätta för Scott. För hon ville inte berätta över telefon. Hur samtalet skulle sluta trodde hon sig veta långt i förväg - klart att han skulle säga att hon skulle göra abort.

- Vi var ute och promenerade när jag berättade. Han tog tag i mig och jag blev lite rädd - tänk om han skulle göra mig illa, jag kände ju inte honom så väl. Men han bara pussade och kramade mig! Sedan berättade han att han varit med om två aborter tidigare och att det var det värsta han varit med om. Sedan började han prata om att flytta till Sverige, säger Jessica.

Från ingenstans skulle de alltså bli familj.

- Det kändes helt rätt att ge det ett försök, säger Jessica..

Hon åkte hem till Göteborg glad i hågen. Då började det som skulle bli ett evigt velande fram och tillbaka. Plötsligt var det helt tyst från Scott. I fem veckor.

Jessica Brant Johansson med dottern Stella född december 2008
Jessica är sjuksköterska, bor i Källered. Bloggar på <http://stelladiamond.blogg.se/>
Foto: Yasemin Bayramoglu

Jessica kände att hon hade allt ordnat - bostad, utbildning och fast jobb. Dessutom hade hon längtat efter barn länge och sett sig som en ung mamma. Ändå visste hon inte hur hon skulle göra. I bilden av att bli mamma ingick även en pappa - inte att bli ensamstående mamma. Till slut bokade hon tid för abort. Då var Jessica i vecka 17 och aborten skulle ske veckan därpå. I absolut sista sekund.

- Jag skulle få ta piller och två dagar senare föda fram ett dött barn. Personalen hade förvarnat mig om att det är jättejobbigt. Jag var rädd och orolig.

Tvivlet brann när Scott:s SMS kom med orden "don't do it". Då kände Jessica att nej, det skulle inte bli någon abort. När de sedan talades vid sa han att han inte ville att hon skulle göra abort, men samtidigt att han inte kunde lova att han skulle finnas där. Jessica skulle ta beslutet oberoende av honom.

- Jag åkte upp på kliniken på utsatt dag och sa där att jag ville behålla barnet. Och sedan dess har jag inte någonsin tvivlat på att det var rätt beslut, säger Jessica.

Scott skulle komma till Sverige i vecka 23 och Jessica beställde ett extra ultraljud privat. Återigen gick snacket om att han skulle flytta till Sverige.

- Jag hade pressat honom ganska hårt. Jag behövde få veta - skulle jag vara själv eller inte? Sedan hörde han av sig i vecka 28 och sa "jag kan inte göra detta". Då blev jag jätteledsen, säger Jessica. Känslorna hade kastats fram och tillbaka under sju månader och nu gick de inte alls att kontrollera.

- Det blev många tårar och kuratorssamtal. Fast jag kände att jag måste tillåta mig att vara ledsen och sårad - hellre nu än när bebisen var född.

Så hon grät och grät. Förbannade Scott för att han inte hörde av sig, men var samtidigt kär.

- Det gick inte en dag utan att jag tänkte på honom. Men jag visste inte om jag var kär för att han är mitt barns pappa eller för att han var den han var.

När Stella väl var född gick Scott inte att nå ...

- Det var så viktigt för mig att han fick veta så jag bad min mamma gå in på Facebook och berätta för honom att Stella var född.

Själv hade hon tidigare - också via Facebook - med viss vånda kontaktat Scotts mamma. Men den blivande farmodern tog emot det precis så som Jessica önskade och det blev starten till en tät och intensiv kontakt mellan de båda.

Jessica fick en tuff start som mamma, hon fick på kort tid både mjölkstockning och vinterkräxsjuka.

- Då kände jag verkligen hur jobbigt det kan vara att vara ensam. Sedan dess har det lugnat sig och nu tycker hon att livet som ensamstående mamma faktiskt är mycket lättare än hon föreställt sig.

minna - ett bra stöd

Via minna-mottagningen, som är en mottagning för ensamma mammor i Göteborg, har hon fått massor av stöd från kuratorn och nya vänner i samma sits.

- Jag vet inte vad jag hade gjort utan Minna, det har varit helt fantastiskt, säger Jessica.

Veckorna med Stella gick och så plötsligt hörde Scott av sig igen.

- Han sa att han ville vara en del av våra liv, men att pengarna satte stopp. Men pengar ska aldrig hindra en förälder från att träffa sitt barn!

Det gnistrar i Jessicas ögon. Extra arg blev hon när Scott inte skrev på papperen där han tog på sig faderskapet. Då röt hon ifrån. Och - vips! Två-tre veckor senare dök Scott upp i Göteborg.

Lika vips glittrar det i ögonen igen ...

- Det kändes så underbart att vakna och vara tre i sängen. Nästan som en riktig familj! Och Scott tog hand om Stella direkt på helt eget initiativ - bytte blöjor och gav henne mat.

Det blev mycket prat om allt som hänt sedan första mötet i London och prat om framtiden.

- Han ville fortsätta träffa oss men ta det lite lugnt. Han sa att han inte kan lova att han kommer att finnas här hos oss, men att han kommer att finnas för sin dotter. Och det är det viktigaste för mig nu. Inte att det blir vi två, utan att Stella har en pappa. Jag hörde om ett barn som satt på dagis och när de andra barnen pratade om sina pappor så berättade det här barnet om en fantasipappa. Det är min mardröm att det ska bli så! Jag vill att Stella ska veta vem hennes pappa är och var han bor.

Arg och glad

Hur viktigt det här första mötet skulle bli förstod nog inte Jessica från början. Men det var då som Scott skrev på faderskapspapperen, skickade ut mejl till alla sina släktingar och vänner och berättade om Stella och Jessica. Och att han kommer att vara mycket i Sverige framöver.

- Det var så himla skönt! Nu är Stella ingen hemlighet längre. Jag vill inte att hon som jag älskar över allt annat i världen ska vara en hemlighet.

Jessica säger att hon fortfarande är arg för att Scott inte hörde av sig under perioder av graviditeten. Men samtidigt är hon delvis full av förståelse för att det inte varit världens lättaste match för honom heller.

- Det finns ju killar som bor ihop med sina tjejer och ändå inte riktigt förstår att de ska bli pappa. Scott har ju aldrig ens sett mig med mage.

Om några dagar kommer han till Sverige igen för att vara med på Stellas dop och för att träffa hela Jessicas släkt.

- Det är nog lite jobbigt för honom. Men modigt.

Än så länge har de snackat lite löst om att Jessica och Stella kanske ska hänga med när Scott ska återvända till Nya Zeeland i höst. Då går visumet i England ut.

- Vi får se vad det blir. Jag brukar säga att jag gör tvärtom - börjar med barn, sen efter det börjar vi dejta. Det är där vi är nu, vi dejtar. Jag tar en dag i taget och vi är lite mer realistiska. Men hur det än slutar så känns det som att det kommer få ett bar slut. Blir vi inte ihop så kan vi nog bli bra vänner och det är viktigast för Stella.

Epilog: Artikeln är från september 2009. Jessica bloggar på <http://stelladiamond.blogg.se> där du kan läsa om fortsättningen.

Text och bild: Yasemin Bayramoglu, i "Föräldrar och barn" Nr 9-09, september 2009

Kort presentation av Annika Holmstén, ledamot i minnas styrelse

Hej!

Jag heter Annika Holmstén och är engagerad i Minnas styrelse sedan många år. I styrelsen har jag, tillsammans med Lena Sagman, ett ansvar för frågor som rör vår personal.

Jag tycker det är jätteroligt att få vara en del i Minnas viktiga arbete med att stödja kvinnor i en utsatt livssituation. Jag är väldigt imponerad över det engagemang, den stora erfarenhet och kunskap som finns hos våra medarbetare och som kommer till uttryck i det dagliga arbetet på mottagningen.

Jag är 49 år, gift, och har tre barn 11, 14 och 17 år. Jag är socionom och har arbetat med socialt arbete i ca 25 år. Mestadels med ungdomar, med psykosocial problematik, och med deras familjer. Jag har arbetat på institutioner men även i öppenvård med unga vuxna. Att arbeta med att hjälpa människor förändra sin livssituation är både givande och spännande.

Ett stort intresse jag har är silversmide. Nu har jag precis fattat ett, i mitt tycke, stort beslut nämligen att ta en paus som socialarbetare och gå en utbildning som hantverkslärling i silversmide under två år. Det känns jättespännande att få förverkliga en dröm och att våga ta et steg mot något nytt. I framtiden hoppas jag kunna kombinera silversmidet med socialt arbete. Vi får se på vilket sätt. Men på Minna tänker jag stanna kvar!

Vänliga hälsningar *Annika Holmstén*

A Prioritaire

Avs:
minna

Västergatan 16 [11/2 - 30/4 2010 Överås, Danska vägen 20, Spårv 5 "Bäckeliden"]
413 13 GÖTEBORG
031 - 82 66 11, fax: 031 - 82 66 12

Styrelsen för minna - Göteborg

Nina Hedner, ordf.	0321 - 701 51
Kerstin Hillerström, sekr.	031 - 795 02 32
Anders Henoch	031 - 20 19 82
Annica Holmstén	031 - 795 37 47
Christina Lernbrink	031 - 86 46 73
Lena Sagman	031 - 99 41 41
Lennart Björklund	031 - 16 83 55
Anna-Lena Åkerlind, suppl.	0340 - 65 66 34

---

minna-mottagningen

Västergatan 16, 413 13 GÖTEBORG
[11/2 - 30/4 Överås, Danska Vägen 20, Spårv 5 "Bäckeliden" pga renovering på Västergatan]
Tele: 031 - 82 66 11, fax: 031 - 82 66 12, Postgiro: 429 38 60 -5
Kuratorer: Maria Olsson, Ulrika Karpefors
Barnmorskor: Christina Lernbrink, Agneta Lindholm, Mona Sandstedt, Annette Bromert
web: www.minna.nu, www.minna.nu/minna_gbg
E-mail: goteborg@minna.nu
Facebook-grupper: "minna-mottagningen i Göteborg", "minna-mammor"